

112. Man måste ha något breve? *

(Ur "Kovander, Bovander & C:i.")

Vals.

Jag ha - ver en vän, som jag hål - ler så kär, den
vän - nen den skul - le ni se. — Men man kan ej le - va på
kär - lek allt - jämt, man mäs - te ha nå - got bre' - ve. —

Japanerna sköto på Rysslands flottilj,
så den gick kaputt ett, tu, tre.
Ja, ryssarna sköto naturligtvis med,
men de sköto alltid — bre've.

En bank uti Stockholm har nyss blivit stämd,
för att den för mycket "högg te".
Den var inte nöjd, se, med firti procent,
den ville ha sexti — bre've.

På var telefonstation sitter en tös,
som skall rätta numret oss ge.
Hon trä'r och hon trä'r, ja, hon trä'r så nervös,
men alltid så trä'r hon — bre've.

När Nalle på anförarplatsen här står,
man gör åt hans skallighet spe.
Men inte är Nalle renons uppå hår,
han har några strå'n strax bre've.

Jag såg uti Grönköping en operett,
som blända och tjusade me'...
I allmänhet sjöngo de alldeles rätt —
när inte de sjöngo bre've.

Och åter har nu stötts ihop uppå sjön,
med fara för folk och för få.
Hur lätt skulle sådant ej undvikas här,
om bara man styrde — bre've.

*Med tillstånd av *Carl Johnns Musikförlag*, Stockholm.

En fru har en man inför rådhusrätt stämt,
för mannen haft en tête-à-tête.
Man kan inte leva för hustru sin jämt,
man måste ha något — bre've.

Bland sta'ns många "troende" pågår en strid,
om det finns nåt' h—te te...
Man kan ej predika om himmelen jämt,
man måste ha något — bre've. (1904)